

Dünyada giderek sıkışan sosyal güvenlik kurumları ilacın kendilerine maliyetini düşürmek amacıyla kıyasıya bir pazarlık içine girmiş durumdadır.

Eczacılık alanında en fazla tartışılan konu ise, geri ödeme sistemleri ve sosyal güvenlik kurumlarının sıkıştırılmasıyla karlılığı iyice düşen eczacıların, verdikleri hizmetlerin parasal karşılığının değerlendirilmesidir. Örneğin; "Eczacılar danışmanlık hizmetlerinin ödenmesi", "Reçetelerdeki ilaçların kullanım danışmanlığının ödenmesi", "Eczacının önerisi ile satın alınan ilaçların tedaviye etkileri ve bu danışmanlığın hizmet karşılığının eczacıya ödenmesi", "Reçete değişimlerinde, eczacının danışman olarak rolü ve bu hizmetin ödenmesi".

Diğer önemli yaklaşım ise Türk Eczacıları Birliği'nin de oluşturduğu bazı projelerin uluslararası alanda hastaların yaşam kalitesi üzerine etkilerinin, yararlarının değerlendirilmesidir. Örneğin; "Eczacısına danışan astma hastalarının danışma sıklığına ve içeriğine göre tedavinin başarısı", "İlacın kötüye kullanımını ve zararını en aza indirme: eczacının katkısı harika, ama bu katkının bedeli ne?" "Eczane eczacısının, reçetesiz analjezik satışının tedaviye etkisi", "Eczane-eczacılarına, antikoagülan tedavisi ve antikoagülan tedavisini

izleme programlarının öğretilerek, eczanede uygulamalarının sağlanması".

Görüldüğü gibi dünyada toplumun her kesimi kendi ürettiği hizmeti koruyabilmenin, değerlendirebilmenin çabası içerisinde. Oysa ülkemizde bırakın üretilen hizmetin ekonomik ve sosyal değerini, insani değerlerimizi bile koruyamıyoruz.

Ahmet Taner Kışlalı'yı yitirdik... Birden aklıma 26 Haziran 1994 günü İstanbul'da benim de düzenleyicileri arasında bulunduğum "Sosyal Demokratların Birleşmesine Doğru" adlı toplantı geldi. Ahmet Taner Kışlalı da bu toplantının düzenleyicileri arasındaydı. Kışlalı ayrıca "Amaç Parti mi Demokrasi mi?" adlı oturumda konuşmacıydı ve tüm toplantının da en son konuşmacısıydı. Söze şöyle başladı; "Benim dezavantajım her şeyin söylenmiş olması, fakat ünlü bir düşünür diyor ki; zaten insanlığın var olmasından bu yana her şey söylenmiştir. Önemli olan o söylenmiş olanları farklı biçimde söylemektir."

Ahmet Taner Kışlalı konuşmasına şöyle devam etti; "Toplumcu üç partinin varlığı yan yana doğal mıdır, haklı mıdır, niçin kitleler onları birleştirmek için çaba gösteriyor? Niçin birleşiyorlar, niçin birleşin diyorlar, ne yapmalı?"

Bu dört soruyu yanıtladı Ahmet Taner Kışlalı ve Uğur Mumcu'ya atıf yaparak konuşmasını şöyle bitirdi: "Uğur'un arkasında ayaklarıyla ya da kafalarıyla yürüyen, düşünceleriyle yürüyen milyonlarca kişi tutarlı bir yapıda, bildiğimiz bayrak altında biraraya gelirse Türkiye'nin çözemeyeceği hiçbir sorunu, yenemeyeceği güçlük yoktur."

Ahmet Taner Kışlalı yaşarken ölenlerin aksine ölürken yaşayanlardandır...

O, kendine ihanet etmeyenlerden, hiç ölmeyenlerdendir...

Türk Eczacıları Birliği'ndeki çalışma odamda bulunan zaman/ış çizelgemün üstündeki resimlere taktı gözüm; Uğur Mumcu 1942, Onat Kutlar 1936, Ahmet Taner Kışlalı 1939...

Bu insanlar; "Bizim yolumuz insanın insan olarak yaşayacağı, paranın ve pazarın kölesi olmayaacağı, insanlık değerleriyle, emeğiyle, onuruyla yaşayacağı bir geleceğin yoludur. Bizim yolumuz çağdaş uygarlığın yoludur. Bizim yolumuz laik, demokratik, insan haklarına saygılı cumhuriyetin yoludur" diyen insanlardı.

Ne bu insanlar; ne de düşünceleri asla yok edilemez.

Ulu Dönüş